

WYTWARZANIE KISZONKI Z DRUGIEGO POKOSU

Podobnie jak w innych dziedzinach, najlepsze wyniki produkcji kiszonki z drugiego pokosu można uzyskać przestrzegając kilku głównych praktycznych porad.

Pierwsza rada jest następująca: przygotowanie do drugiego pokosu rozpoczyna się zaraz po pierwszym koszeniu.

PZRYGOTOWANIE GLEBY I PASZA

Aby wyprodukować najwyższej jakości kiszonkę przy minimalnych stratach, optymalnym wykorzystaniu przez zwierzęta i wysokim potencjale produkcyjnym, rolnicy powinni rozpocząć przygotowywanie gleby i paszy zaraz po koszeniu.

Czynności te obejmują trzy etapy.

ETAP I

- jeśli dokładnie zebranie po pierwszym pokosie nie było możliwe i na polu pozostała trawa, warto ją usunąć przed rozpoczęciem odrastania
- wynika to z tego, że trawa taka prawdopodobnie zgnije, przez co zwiększy się stężenie niepożądanych bakterii i grzybów, a przez to nasili się ryzyko słabej fermentacji kiszonki lub zwiększy podatność kiszonki na rozwój pleśni. Najłatwiejszą metodą usunięcia pozostałej paszy jest wypasanie bydła lub owiec na polu przez dzień lub dwa po zebraniu pierwszego pokosu.

ETAP II

- należy sprawdzić czy powierzchnia gruntu jest równa i nie pozostały nierówności oraz usunięto wszystkie krety i kretowiska. Dzięki temu zmniejszy się ryzyko zanieczyszczenia glebą drugiego pokosu.

ETAP III

- zastosować odpowiednią dawkę nawozu w celu poprawy wzrostu roślin – należy unikać przენawożenia, ponieważ w takim przypadku w zielonce przy koszeniu będzie znajdowała się znaczna ilość rozpuszczalnego azotu niebiałkowego, co zmniejszy wydajność fermentacji kiszonki, a wskutek tego – pogorszy się jakość kiszonki
- warto zauważyć, że z reguły nie należy przekraczać dawki 2,5 kg N/ha dla każdego dnia od pierwszego pokosu do planowanej idealnej daty koszenia, ponieważ jest to maksymalna dawka, którą rośliny mogą wykorzystać w warunkach idealnych. Więcej informacji dotyczących stosowania nawozów podano w broszurze nr 2 *Utrzymanie gleby do wytwarzania kiszonki* w tym podręczniku.

Po tych zabiegach można już tylko odpoczywać i patrzeć, jak trawa rośnie.

Ponieważ w przygotowanie pola i roślin do drugiego pokosu włożyliśmy swój czas i pracę, niezbędna jest podobna staranność przy zbiorze.

ZBIÓR

Kolejnym zasadniczym etapem jest koszenie w odpowiednim momencie, tak by zapewnić najwyższą wartość odżywczą przy zbiorze:

- 4 do 5 tygodniu po pierwszym koszeniu należy skontrolować rośliny, aby stwierdzić, u jakiej części rozpoczęło się kwitnienie. W zależności od gatunku i odmiany roślin oraz warunków pogodowych między pierwszym a drugim pokosem, zmienia się data kłoszenia roślin w uprawie
- w przypadku dużej ilości kiszonki w belach czas koszenia zależy od wzrostu roślin. Najlepiej, jeśli koszenie prowadzi się w czasie, gdy nie więcej niż 50% roślin rozpoczęło kłoszenie, ponieważ wtedy wartość wskaźnika D jest wysoka – podobnie jak zawartość białka i cukrów. Moment ten następuje zazwyczaj po 6 tygodniach odrastania, warto jednak kontrolować rośliny w ciągu 2 tygodni poprzedzających, ponieważ rośliny mogą kłosić się wcześniej niż zwykle. Więcej informacji dotyczących koszenia podano w broszurze nr 3 *Koszenie do wytwarzania kiszonki w belach* w tym podręczniku.

Kiedy zbliża się czas zbioru, istotne są następujące kwestie:

- należy kosić, kiedy rośliny są suche (po wyschnięciu rosy, najlepiej na koniec dnia przy słonecznej pogodzie)
- wysokość koszenia powinna wynosić 5 – 10 cm. Jeśli powierzchnia gleby na to pozwala, należy obniżyć wysokość koszenia, jeśli zaś nie – należy rozważyć zwiększenie wysokości. Zbyt mała

wysokość zwiększa ryzyko zanieczyszczenia glebą, ale także zwiększa czas regeneracji roślin i ponownego wzrostu, przez co zmniejsza się wielkość zbiorów w roku

- rozłożyć pokos na możliwie największej powierzchni zaraz po koszeniu, aby schnięcie następowało szybciej
- podsuszać trawę przez maksymalnie 30 godzin, zaś rośliny strączkowe przez dwa dni. Nadmierne przesuszenie zwiększa straty suchej masy na polu i zmniejsza wartość odżywczą paszy
- najlepiej jest formować bele za pomocą prasy z sieczkarnią, która zwiększa gęstość beli, a dzięki temu zmniejsza zawartość w nich tlenu i przyspiesza fermentację
- zastosować dodatki kiszonkarskie
- po uformowaniu beli najlepiej przewieźć je na miejsce składowania, a następnie owinąć 6 warstwami folii wysokiej jakości; przechowywać zapewniając odpowiednie warunki
- w końcu zakryć bele siatką, aby nie dopuścić do uszkodzenia przez ptaki i niszczyć szkodniki.

Dzięki wszystkim tym czynnościom można uzyskać kiszonkę wysokiej jakości, ostatnim punktem jest więc jak najlepsze wykorzystanie paszy przez zbadanie jakości kiszonki i mieszanie różnych odpowiednich pasz i koncentratów, zgodnie z wymaganiami zwierząt hodowlanych: w ten sposób możliwe jest maksymalne zwiększenie potencjału produkcji zwierzęcej dzięki własnej kiszonce w belach.